

middagen til at debattere noget af sagen, og jeg er ganske overbevist om, at vi også får en ret omfattende debat i morgen til tredje- og sidstebehandlingen, for den kommer jo desværre, det kan vi jo næppe være i tvivl om. Dispensationen vil blive givet.

Først aftaler regeringen noget med Venstre og De Konservative. Så er der intern ballade i regeringen, fordi De Radikale siger nej. Så må indenrigsminister Thorkild Simonsen bøje nakken og fravige kravet om en passende bolig. Så bliver Venstre og De Konservative sådan lidt småmopsede og fastholder, at de har en aftale med regeringen, hvori kravet indgår. Så beklager indenrigsministeren, og så fremsætter V og K et boligkrav, men vil i øvrigt ikke fortælle, om de stemmer for loven eller ej. Oven i det hele ønsker regeringen, at sagen skal hastes igennem i den allersneste tid i Folketinget ved hjælp af en dispensation. Det er altså for meget kaos.

Jeg synes også, at Venstre og De Konservative – og det er jo så sidste dag i morgen – må finde ud af, hvad de vil: Vil de stemme for eller ej? Man har ikke kunnet være bekendt at holde befolkningen hen i uvished så længe.

I visse bydele i København er udviklingen på ved derhen, at danskerne reelt er i mindretal. På ydre Nørrebro i København er 36 pct. af de 16-17-årige udenlandske statsborgere, men lægger man tallene til for dem, der allerede har fået dansk statsborgerskab, er der ingen tvivl om, at så kommer vi op på over halvdelen. Udviklingen går i den forkerte retning. Bare statsministeren og regeringen og faktisk også Venstre og De Konservative dog ville forstå det her meget, meget alvorlige samfundsproblem, som kan ende med at blive meget mere alvorligt end det, vi oplever i dag. Denne skæve udvikling betyder, at det danske samfund kommer nærmere og nærmere en udvikling med etnisk uro. Jeg har tidligere nævnt forholdene visse steder i Danmark, så vi har allerede set skriften på væggen.

Herudover er der de økonomiske byrder, som regeringen nu vælter over på kommunerne med sine forslag. Vi har længe i Dansk Folkeparti omtalt den udgift, som vi har lavet en klar og en saglig beregning på i samarbejde med Danmarks Statistik, og som koster samfundet næsten 30 mia. kr. Det er ikke småpenge. Det er heller ikke, når vi hele tiden skal høre om de ældres forhold, som vi har debatteret meget her i dag, berettiget.

Jeg ville ønske, at vi ville diskutere det meget, meget mere, og jeg ville også ønske, at der ville blive gjort noget ved det, men hver gang er undskyldningen, og det har den også været fra statsministeren i dag: Hvor finder vi pengene? Vi måtte næsten høre den morsomhed i dag, at det eneste sted, som statsministeren sådan lige mente man kunne spare på, var forsvarsbudgettet. Jeg tror, det var lidt af en fejl fra statsministerens side, men lad det nu være.

Men hvorfor kan man dog ikke begynde at se på de 30 mia. kr., som det rent faktisk koster? Det er rigtig mange penge, som kunne gøre god gavn andre steder.

Der er så mange ting i det danske samfund, der trænger til at blive rettet. Der er meget, der kan gøres bedre. Vi er i Dansk Folkeparti i arbejdstøjet, vi vil sådan set ikke holde flere måneders sommerferie. Vi vil sommeren igennem planlægge en lang række politiske initiativer, som vil blive fremlagt i løbet af efteråret.

Jeg har allerede nævnt flere forhold her, og der vil komme mange. Dansk Folkeparti vil rejse sag for sag, pege på urimelighederne og komme med forslag til deres løsning. Derfor vil man også i den kommende folketingssamling opleve et særdeles aktivt Dansk Folkeparti. Det vil jeg garantere for, og jeg kan vist konstatere, at nogle af Tingets medlemmer allerede har fået en forsmag på det i debatten her i dag.

Peter Duetoft (CD):

Statsministeren har jo ret i, at det var et voldsomt år. Først kommunevalget, så finansloven, så Færøesagen, så folketingsvalget, så indgrebet omkring konflikten, så EU-afstemningen og nu pinsepakken. Jo, jeg tør godt sige, at timelønnen ikke er så høj, som den måske har været andre år.

Det er jo ikke lige godt alt sammen, men ingen skal i hvert fald komme og sige, at Folketinget ikke har gjort sit arbejde i den forløbne samling.

Jeg skal her prøve at koncentrere mig nogenlunde om det indenrigspolitiske, for på det udenrigspolitiske område er vi sådan set meget godt tilfredse med den linje, som regeringen har kørt.

Vi er enige med statsministeren i, at det er godt, at NATO-udvidelsen er kommet på plads. Vi er glade for, at Danmark stadig væk spiller aktivt med, hvad enten det er ved at have sine folk i Bosnien eller ved vores solidaritetsmedvirken i forbindelse med Kosovo for nylig, hvor